

Klass: *Lecanoromycetes*, **Ordning:** *Lecanorales*, **Familj:** *Ramalinaceae*, **Släkte:** *Cliostomum* (dropp lavar), **Art:** *Cliostomum tenerum* - klippdropplav (Nyl.) Coppins & S.Ekman **Synonymer:** *Lecidea tenera* Nyl., *Lecanora tenera* (Nyl.) Cromb.

Kännetecken

Klippdropplaven är en skorplav med tunn, oregelbundet sprucket areolerad, gråaktig bål med slät till något vårtig yta. Bålen reagerar C- men är K+ gul och Pd+ röd. Apothecierna är små, upp till 0,5 mm breda, först insänkta men senare sittande med konvex, blekgul till blekbrun, ofta svagt pruinös disk som snart blir välvd. Bålkanten är först tydlig, tjock och ojämn, men försvinner slutligen helt. Sporerne är ofärgade, 1(-4)-celliga, 7-10(-15) × 1,5(-3) µm, spolformade med tillspetsade ändar. Pyknid finns ofta och innehåller 4-5,5 × 1-1,5 µm stora, ellipsoida till stavformade konidier.

Utbredning och status

I Sverige är klippdropplaven bara känd med säkerhet från en lokal, Kullaberg i Skåne, där den hittades 1990. Där förekommer arten sparsamt på en klippa. Trots att den eftersökts på en mängd lokaler därefter har ingen ytterligare lokal hittats men möjligen kan det finnas ytterligare förekomster utmed kusten från Skåne till Bohuslän. Arten förekommer även i Norge, England och Frankrike, samt enligt vissa källor även i Spanien och Kanada. I Europa har klippdropplaven en i det närmaste oceanisk utbredning.

Ekologi

På den enda kända svenska lokalen växte laven på ett skuggigt överhäng av en silikatklippa nära, men flera tiotal meter över, havet. Klippan är belägen i gammal ädellövskog och påverkas av det maritima klimatet utan att bli direkt duschad av skum från vågor. Detta är en bild som stämmer överens med ekologiska data från andra delar av Europa där laven uppträder på skyddade, skuggiga, torra lodytor av silikatsten nära havet.

Hot

Växtplatsen är naturreservat men förslag finns på eventuell utglesning av skogen, vilket kan skada förekomsten.

Åtgärder

Skötselplanen för platsen i fråga bör skrivas så att mikroklimatet säkras. Arten bör dessutom eftersökas längs svenska västkusten där ytterligare förekomster kan finnas.

Litteratur

Arup, U. & Ekman, S. 1992. Nyheter i södra Sveriges lavflora. *Graphis Scripta* 4: 81-86.

Ekman, S. 1997. The genus *Cliostomum* revisited. I: Tibell, L. & Hedberg, I. (red.): Lichen studies dedicated to Rolf Santesson. *Symb. Bot. Ups.* 32 (1): 17-28.

Författare

Ulf Arup 2001. © ArtDatabanken, SLU 2005.